

Gospodarske stvari.

Kako železne madeže iz platnene robe odpraviti.

Železni madeži v platnu ne delajo samo vsako obleko grdo, ampak, kar je še najbolj hudo, na vsakem madeži nastane tudi kmalo luknja, zato se mora gledati, da se taki madeži za časa iz platna odpravijo. Sredstvo je prav priprosto.

Nekoliko grenke soli se namoči pa le z nekoliko kapljicami vode. S to soljo se madež pomoči in nekoliko minut pri miru pusti. Med tem časom se drugi madeži na jednaki način namočijo. Na to se platno, tam kjer je madež, dobro tere in še jedenkrat z raztopljeno soljo pomoči. Zdaj se vzame cinasta posoda, nalije se z vročo vodo in ta, s tako vodo razgreta, (posoda se postavi na madež, se pusti nekaj minut na njem stati, na kar se sopet proč dene in madeži z mehko vodo izperejo. Če so že stari in se toraj ne dajo lahko odpraviti, tedaj se morajo večkrat izpirati.

Če pa to ni tako, že po prvem izpranji, izginejo.

Dobro je potem tako perilo, ki se je na povedani način madežev izpiralo, v pranje dati.

Madeži od tinte se na isti način odpravljajo.

Rijasti madeži nastanejo, če so škafi ali kadi, v katerih se pere, z obroči obiti, ki so z železnimi žrebelji pribiti. Če se perilo teh dotakne, dobi rijaste madeže.

Zračna toplota pa mleko v kravjem vimenu.

Skušnje in natančno opazovanje nam je pokazalo, da je zračna toplota bistvenega vpliva na napravo mleka v kravjem vimenu. Tu pri nas v zmerem zemnem pasu med 45.—56. stopnjo severne širine je tisti kraj, ki se je mlečnim živalim kot najpriležnejši dozday skazal.

Kar se temperature same tiče, se je pokazalo, da živalim ona od 15—20 stopinj Celzijove mere naj bolj ugaja. Pa tudi druge vremenske prikazni kakor dež, večja zračna vlažnost so za mlečno napravo v živalskem telesu velikega in važnega vpliva. Kar se pa letnih časov tiče, je dognano, da se spomladi pri bujni zeleni in obilni klaji največ mleka nalije, jeseni pri močni in redivni paši po travnikih in deteljščih najtrpežnejšega putra namede in največ sira naredi, po zimi pa dobrota in množina mleka pojema.

Poslednjič ima mleko pri dobri, sladki paši skoraj vsakokrat več maščobine vsebine, ko pa mleko, katero se po zimi od krav namolze, ki se v hlevu pri pičli in suhoparni klaji namolze.

Korenje au mrkev je za vsakojako živino zdrava in priljubljena klaja, posebno konjem in kravam kaj močno ugaja. Prav zdravo je za vso živino, ako dobiva po zimi skozi nekaj tednov korenje za klajo. Koža ji postane mehka in voljna in dlaka svitla.

Driski pri žrebetih se najlahkejše odmore, ako se kobili nekoliko zdrobljene krede na klajo potrosi. Sme se tudi žrebetu samemu nekoliko krede dati, in se pusti, da žrebe iz roke kredo lize.

Škodljivo sadje. V nekem nemškem časniku se svari pred sadjem, katero ima črne pike ali sploh maroge, ki se dajo obrisati. Strokovnjaške preiskave so namreč pokazale, da obstoje te maroge iz neke sorte gljivic, ki so tistemu, kateri tako sadje zavživa, zelo škodljive. Napravijo namreč v sapniku hud kašelj, rujavo kožno vnetico in celo differitido. Tako sadje toraj ne gre jesti ali ga pa treba prej do dobra olupiti ali vsaj peg in marog dobro obrisati.

Sejmi. 29. januarja Artiče. 1. februarja Jurklošter, Gradec, Radgona, Šoštanj. 3. febr. sv. Jurij na Šavnici, Jarenina, Videm, Zeleni travnik, 5. febr. Dobrna, Vojnik, Mahrenberg, sv. Peter pod sv. gorami.

Dopisi.

Iz Maribora. (Oberst pl. Kinnart) je od našega regimenta št. 47. vzel slovo v posebnem ukazu, tudi v slovenskem jeziku, in ki se glasi: Po Najvišjeji odločbi od 19. januarja 1883 imenovan za poveljnika (komandanta) 4. peš-brigade izročim regimentno poveljništvo (komando) gospodu oberstlajntantu Ernestu Schmides. Vsled tega izstopim iz vrlega regimenta, pri katerem sem več kakor 6 let po svojih najboljih močeh deloval, s katerim sem težavne pa tudi lepe, velevažne dneve preživel, za čegar dobri vojaški glas in vojniško čast mi je pred vsem bilo mar in skrb, od katerega sem toliko dokazov požrtvovalnosti in udanosti, zvestega tovarštva in naklonjenosti prejel, in pri katerem mi je bilo dano pridobiti si zadovoljnost svojega Najvišjega vojaška zapovednika, svitlega cesarja, v vojski pa tudi v mirnih dneh. Ni treba mi posebej še povdarjati, da s težkim srecem jemljem od izvrstnega vojaštva slovo, katero premore vse, česar mu je k zmagi treba, in da nerad položim poveljništvo pri regimentu, katero podaja čast v mirnih časih in slavo v vojski. Čeravno me toraj bode daljava in služba ločila od tega regimenta, ostanejo vendar nepretrgane vezi naklonjenosti in prijaznosti, katere me nanj vežejo. Zahvaljujem se gospodom štabnim in višjim oficirjem za njihovo djanško podpirovanje, kakor tudi za njihovo dobro-

hotno udajanje v moje namere — izrekam svojo zahvalo vsem podčastnikom in vsem vojakom za njihovo blago voljo in njihovo udanost. Njihove izvrstne vojaške lastnosti so temeljna podlaga ponosnemu posloplju za vojniško slavo 47. peš-polka. Ostanite srečni! Moj blagoslov, iz dna mojega srca prihajajoč, vas naj spremlja vselej in povsod Bog blagoslovi, Bog varuj 47. peš-polk. Z Bogom!

Od gornje Radgone. (Volitve v okr. zastop — zmaga Slovencev). Dne 15. in 16. t. m. smo volili. Prvi den je volila skupina velikih posestnikov 10. zastopnikov. Pri volitvi so se razločevale tri stranke: narodno-konservativna; radgonski meščani in privrženci Kref-tovi združeni s Bauernvereinlerji. Narodno-konservativna stranka je med svoje kandidate postavila tudi 2 meščana gg. pl. Kodoliča in Sprangerja, nadejaje se, da bodo potem tudi meščani za njene kandidate glasovali; toda motili smo se: pa bomo drugokrat ravnali po glasilu: kakor vi nam, tako mi vam. Meščani bi bili popolnem propali, ako bi se narodno-konservativna stranka imenovanih dveh gospodov ne bila usmilila. Volilcev je bilo 45, pri prvi volitvi so bili izvoljeni gg.: Žitek s 34 glasi, o. Em. Šlander 30, pl. Kodolič 28, Spranger 28, Steinbrenner 24. Ostali niso imeli absolutne večine, toraj se je moralo še enkrat voliti. Med tem pa je uže nekoliko volilcev odišlo, nevedoč, da je treba absolutne večine in da vtegne priti do druge in še tretje volitve, kar se je res zgodilo. Ostalo je le 28 volilcev. Pri drugi volitvi so dobili gg.: Krempl 16 glasov, Bračko 17; pri tretji volitvi grof Dr. Avernaj 20, Fr. Vaupotič 18, pl. Pichl 16. Rojaki! ne zapustite drugikrat več volišča, dokler volitev ni popolnoma končana. V obče pa sme narodno-konservativna stranka s tem izidom zadovoljna biti, zakaj izmed 10 od nje postavljenih kandidatov jih je 7 izvoljenih. V skupini velikih trgovcev ni bilo volitve, ker edini v tej skupini namreč lastnik Radinske slatine, je vže itak ud okraj. zastopa. V torek 16. jan. so volile kmetske občine. Voliti je bilo 19 zastopnikov. Nasproti ste si stali narodno-konservativna in pa nemčursko-liberalna stranka. Volilcev je bilo 43. Zmagala je narodno-konservativna stranka in sicer jih je vže pri prvi volitvi izmed 19 od nje postavljenih kandidatov prodrlo 18 z absolutno večino. Izvoljeni so bili gg.: Müller iz Šratovec s 27 glasi; Veberič iz Boračove 27, Zemljič iz Radinec 28, Koler iz Očeslavec 27, Novak Mihal od gornje Radgone 24, Širič iz Stavešinec 25, Belšak Anton župnik 23, Bratkovič iz Grabenoš 42, Borko iz Kralovec 25, Perko od Negove 27, Ploj od Šavnice 42, Trstenjak iz Ivanjševce 27, Jančar Fr. iz Zbigovec 23, Kocmut od sv. Jurija 23; Domajnko Fr. iz Izvajec 27, Bratkovič iz Turjenc

27, Sedlak zdravnik 27, Pele od Murščaka 24; samo eden in sicer dr. Gorički je dobil 2 glasa premalo. Pri drugi volitvi je bil potem od obeh strank s 36 glasovi voljen g. Simonič, nadučitelj v pokoji. Da dr. Gorički ni prodril, temu je glavni vzrok ta: na predlaganje nasprotne stranke so 3 najodličniši narodni volilci bili izvoljeni v komisijo. (Zakaj po § 32 odst. 3 niso bili voljeni štirje, ne vem). Zdaj so nasprotniki imeli prosto polje, so naše volilce, ker so bili brez voditeljev, motili, rekoč: „le doktora ne!“ Uspeh je bil, da so uže nekteri napisana imena predrugačili, in tako je dr. Gorički ostal v manjšini. Le doktora ne! so rekali. Rojaki! tudi dopisnik ni za vse doktore zavzet, najmanj za nemčurske, pa dr. Gorički je naš mož, doma od sv. Jurija na Šavnici, odvetnik v Gornjiradgoni; pozna postave, svojih računov ne pretirava, imeli bi ob enem v okr. zastopu zastopnika v pravnih rečeh; poglejte v Ormožki zastop, tudi tam je ud dr. Geršak, vsi so ž njim zadovoljni, imajo zaupanja do njega, in so ga zdaj celo za načelnika izvolili. Ne poslušajte naših nasprotnikov, marveč dobro vam hoteče narodnjake; če pride k dopolnilni volitvi, ali k novi volitvi, govori se namreč, da bodo pri volitvi vsaj nekatere ovržene (vzroki dopisniku niso znani), združite se in volite moža, poznate ga! V združenji, v edinstvi je moč! Kakor se iz imenika izvoljenih mož vidi, se je gledalo na to, da bi bili zastopniki iz raznih krajev voljeni, vendar se ni mogel vsakej občini dati zastopnik, ker ves okraj šteje 24 občin, voliti pa je bilo samo 19 zastopnikov. V okrajnem zastopu gornjeradgonskem imajo toraj narodnjaki večino. Naprej! Tudi novi občinski zastop Gornjeradgonski ima drugo lice, med svoje ude šteje tudi narodnjake gg.: dr. Gorički, Belšak, Em. Šlander, Zemljič, ni pa več bil voljen g. nadučitelj Erschenjak, ker je bil hopnil v nemčurski Mihaličev koš.

Iz Kamce. (Volitve.) Zraven slabih let je nemčurstvo in nemškutarija, ki se tu pri nas širi, naša največja nevolja. Nemci, ki so se pri nas obogateli, si kupujejo tukaj posestva in se potem vsiljujejo v naše občinske zadeve. Kaj pa zna meščan, kako si kmet kruh pripravlja in česa je kmetu treba. Meščan nekteri misli, da so kmetje inviničarji le na svetu, da za njega delajo in mu strežejo. In vendar se najdejo tako nespametni ljudje pri nas, ki meščane v občinski zastop rivljejo, da bi pri tem potem svoje namene dosegli. Tako je bilo pri letošnjih občinskih volitvah tudi pri nas. Z dosedajnim županom g. Požom smo bili prav zadovoljni, ker je skoz in skoz pošten in pravičen mož. Letos pa se hočeta dva možaka za župana vriniti. Prvi je nek trdi Nemeec in doslužen rudečelas strežaj ali „bedintar“, ki ima tukaj malo posestvo pa besede slovenski

ne zna; drugi pa je nek hudo nemškutarški deda, ki je glede svojega obnašanja toliko za župana sposoben, kakor kozel za vrtnarja. Če je pijan, mu nikdo blizo ne sme; to njegovi sosedje prav dobro znajo, saj je njegovega „rezoniranja“ in preklinjanja večkrat cela graba polna. Kako bi tak človek potem druge v redu držal? Ta človek je uže čeli čas pred volitvami glase lovil. Na den volitve je že na vse zgoda volilce vkup zganjal in jim liste s svojim imenom v roke stiskal. Najbolje smešno bilo je pa to, da je nekega posestnika iz druge občine, ki ima le njivo v kamški občini, in kateri ni hotel iti volit, hudo pokregal ter rekel, da si naj tudi njivo iz kamške občine spravi, če neče njega voliti. Ni res, prav bedasto in smešno! In taki človek hoče župan biti? Bog nas varuj! Upamo, da naši občinski odborniki in gospodje dr. Lorber, g. Grubič, g. Zwettler in g. Halbärth toliko možganov imajo, da nam ohranijo našega dosedanjega župana g. Poža, ki je mož poštenjak in je dozdej lepo in hvalevredno gospodaril in županoval. Nemeč L... pa se naj gre na Gornještajersko za župana ponujat, nemškutar Š... pa v Bosnijo Turkom. Mi želimo imeti mir in red. Kaki ptiči so nemškutarji, to nam kažejo Soršak in drugi njegove vrste, tudi še „Kamškega straha“ nismo pozabili in njegovega gospodovanja pri nas še tudi ne.

Iz Jamovice. (Častni srenjčani — volitve — lisjak.) V planinskem kotiči na Sv. Iljsko-Mislinski meji in široki okolici ob vsakdajnem kruhu in čisti studenčnici živi dosti poštenih in čisto slovenskih kmetov, doli v Št. Ilji pa so tudi štacune in ošterije, kakor tudi sedeža dveh županstev. Vrli narodnjaki v Mislinji so podpisali peticijo slovensko ter za stran mnogih trudov in zaslug za to občino izvolili dva častna uda. To sta g. baron Goedel, državni in č. g. dr. Jože Šuc, mestni župnik in deželni poslanec. Slava! Št. Iljski župan radovoljni sluga tujcem je preziral razun par kočvarjev narodni odbor in je podpisal Mihaličevo nemčursko prošnjo. Koga hočete tedaj v novi odbor, dragi slovenski kmetje, izvoliti, ali svoje poštenjake ali morebiti svoje narodne izdajalce? Kaj hočete z nemškimi liberalci? Sami svitli cesar so želeli spremembe in dvajsetletni steber zapravljivega liberalizma se po vseh viših krogih podira; da bi nas ljubi Bog ohranil pred sovražniki, vojsko, in vse, gotovo vse, se mora na bolje obrniti. Ko bi pač imeli naši rojaki dobrotnika, da bi jim nekaj iztisov Slov. Gosp. pošiljal, ker sami smo toliko ubožni, da n. pr. po triji sosedje ne bi zamogli vsak 1 fl. plačati. Naši nasprotniki, kakor oskrbnik Lohningerjeve zapuščine g. Poglejen in še drugi ponujajo „Čeljskega lisjaka“ kot volka v ovčji obleki. Če nimate zmožnosti, ga po sadu spoznati, si pa vendar oglejte njegove usilovalce. So li to

pravi Slovenci ali je kateri od teh vrl kristijan, da bi hodil in veroval v katoliško cerkvo, kakor vi! Če je pa vender prismoda in v svoji zanikernosti bere in veruje v predrzni listič, naj se sramuje, med poštene Slovence naj ne bode v županstvo izvoljen. Kogar pa obsije solnce razsvetljenja, da se ne bere grozdje iz trnja in fige iz oseta, pa naj vrže gnjusobo nemčurjem moško nazaj.

Od Ormoža. (Okrajni zastop.) Naše zaupanje, katero smo stavili v predzadnjem listu „Slov. Gosp.“ nas ni varalo; vrli okrajni zastopniki so 17. t. m. očitno pokazali, da domačinu gre vodstvo njihovih zadev, a ne tujcem. Imeli smo že več volitev, ki so za nas slabo izpale, tudi več volitev smo imeli, kjer se nam je poslužilo, tujca v kot potisniti, a tako odločnega, tako veselo-složnega izida, kakor 17. t. m. še nismo imeli, ker s tem dnevom se je vodstvo naših okrajnih zadev popolnoma v roke domačinov, Slovencev izročilo. — Za načelnika na mesto odstopivšega g. Šmidlna je bil voljen g. dr. Geršak, za njegovega namestnika pa g. Culek, župan Središki. V odbor pa so bili voljeni gg. Sporn, dr. Žizek in Robič. To je preobrat, da se takega pač naši nasprotniki niso nadejali in ki ga tedaj bodo težko pozabili; oni so mislili, da se dne 17. t. m. ne bode niti sklepati moglo, ker so sklenoli, da vsi od te seje izostanejo, toda varali so se; prišla k zborovanju sicer ni nobena nemškutarška duša, a tem bolje so prišli skoraj vsi naši možje in pokazali, da ako vsi nemškutarji zginejo, kakor „kafra“ še za to ne bo konec sveta. Mi novo izvoljenemu načelniku in odboru želimo, da zaupanje, katero v njega stavimo, v vsakem obziru opravičuje, da pokaže kakor brat bratu pravično in nepristransko delovanje, da pospešuje blagor okraja, ter da energično postopa za to, kar nam gre in kar biti mora. — Mi mu v to našo pomoč obetamo in vsi skupaj bomo storili kar se da. Tistim poskritim nemškutarjem pa: „Fit ihne ksunt, segmar uns so nit mer.“

Iz Celja. (Kat. podpor. društvu) so darovali: Po 6 fl. so darovali: Č. g. župnik Šibal, č. g. Valentin Par, Po 5 fl. so darovali: Č. g. dekan Jak. Bohinec, č. g. kaplan Hrstel Gregor v Pišecah, č. g. kaplan Ribar. Po 4 fl. so darovali: Č. g. Jan. Brglez, vikar v Konjicah 2 fl. za 1882, 2 fl. za 1883, č. g. kaplan J. Muha 2 fl. za 1882 in 2 fl. za 1883, č. g. Anton Rodošek, kpl. v Trbovljah 2 fl. za l. 1882 in 2 fl. za l. 1883. Po 3 fl. so darovali: G. Janez Zupanc cerkvenik, č. g. Borščnik, korvikar v Mariboru. Po 2 fl. so darovali: Jože Jezernik (grenadir), č. g. župnik Jož. Kolarič, č. g. Caf, predmestni kaplan, G. Elsbacher, trgovec na Laškem, g. dr. Štefan Kočevar, č. g. kaplan Jan Fr., gospa Strauss,

g. dimnikar Emersdorfer. Več podpornikov 3 fl. 52 kr. Za leto 1883. Po 5 fl. so darovali: Č. g. dr. Muršec v Gradci (Lendplatz Nr. 29.), č. g. katehet Ferd. Majcen. Po 3 fl. so darovali: G. dr. Hrašovec v Ljubljani. Po 2 fl. so darovali: Liza Kadivnik, Marija Prekoršek, g. Krašovic, g. Major Friess, č. g. župnik J. Flek, gospa Therese Herič, g. Ferd. Kager, pasar v Celji. Več podpornikov in nekaj izvanrednih dohodkov: 7 fl. 32 kr.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ruski minister Giers prišel je na Dunaj in se pogovarja z našimi ministri zastran Turčije. Želeti je, da se porazumejo, ker se je sicer bati vojske. Rusi namreč hočejo vzeti Carigrad in prodreti do Egejskega morja in tako djati izhodnji del Balkanskega poluotoka pod svojo oblast, nam pa, ako privolimo, radi pustijo zapadni del do Soluna, tedaj bi zamogli mi pridržati Bosno in Hercegovino pa še pridobiti Albanijo in kos Makedonije. Če se ne porazumejo, bati se je vojske z Rusi. — V državnem zboru so nemški liberalci zajamrali, da hoče finančni minister od bogatašev več davka, ter mu očitali, da bode „kapital“ zaklan. Smešno! Minister jim je odvrnil, da je sedaj 1720 milijonov goldinarjev kapitala nakupičenega, od katerega kapitalisti vsako leto 70—80 mil. dohodka potegnejo pa niti krajcerja davka ne plačajo od tega. Ako se nobenemu kočljarku ne prizanesa n. pr. pri desetem penezi, zakaj bi minister tolikemu kapitalu prizanašal! Naši narodni in konservativni poslanci naj le ministru pritrdijo in globoko kapitalu v žep segnejo, gruntne davke pa naj znižati skušajo, kajti grunti ne dajajo več nekdanjih dohodkov. Grof Wurmbrand Borlski je nasvetoval, naj se nemščina proglasi za državni jezik, Staatssprache, pa je propal: Čehi, Poljaci, Slovenci in konservativni Nemci pravijo, da tega ni treba in bi samo žalilo nemške narode. Kdor in kder se potrebuje nemščina, ondi je itak v navadi, kder pa je treba ni, ondi ne kaže z njo v ljudi siliti. — Vlada namerava predložiti poslancem postavin črtež, ki bode določeval natančno, da imajo na Českem, Moravskem in Šlezkem sodnije sprejemati česke vloge in jih reševati česki, na Kranjskem, Štajerskem, Primorskem, Goriškem (in Koroškem?) pa jednako ravnati s slovenskimi. Magjari hočejo uvesti civilni zakon. Škofje in mešniki katoliški se pa temu ustavljajo. In zato so poslali peticijo zoper civilni zakon državnemu zboru. Tukaj pa so liberalni poslanci in minister Tisza (kalvinec) jezno zavračali prošnjo in se robato grozili katoliškim duhovnikom, češ da kalijo javni mir. Tudi nasvet poslanca Istoczyja so liberalci zavrgli, ki je zahteval

postavne obrambe zoper vedno večji naraščaj Judov na Ogerskem. Liberalci in Judi so prijatelji. — Fml. Jovanoviča je lahon Voltilini v Zadru hotel ubiti pa se ni upal, ker je preveč ljudi v ulico prišlo. Zločinca so zaprli.

Vnanje države. Francozi se uže močno bojijo za svojo republiko; komaj so Napoleona zaprli, uže se glasijo privrženci prognanih kraljev, tudi vdova Napoleona III. je došla nalašč v Pariz; predsednik republike pa je uže 76 let star in republikanci med seboj razdraženi, ljudje pa sploh nezadovoljni. Utegne se res kaj nepričakovanega zgoditi. — Nemškemu cesarju Viljelmju je 81letni brat Karl umrl, menda pride tudi po njega skoro smrt. Spapežem pa se še ni hotel pogoditi in katoličani nemški pogrešajo še vedno svojih škofov, ki so izgnani. — Ruski car se da letos meseca maja v Moskvi kronati in mogoče je, da prenese tje sedež cesarskeje vlade iz Petrograda. Starorusi to močno želijo. — Na Irskem v Dublinu pričeli so pravdo zoper hudodelnike zarotnike, ki so se zakleli vicekralja in vse više uradnike poklati. — V Florenciji so italijanski vojaki grdo razsajali in upijali: smrt Avstriji, živel Oberdank, ter so oficirje, ki so nesramno rabuko vtolažiti hoteli, trdno natepli. — Greška vlada namerava železnico staviti iz Aten do Soluna.

Za poduk in kratek čas.

Jezik v ljudskih šolah na Slovenskem.
(Odkritosrčna beseda slovensk. kmetu.)

Zapisal dr. J. Sernee.

I. Ni menda vasi na Slovenskem pa ne krčme, v kateri se zdaj ne bi govorilo o vprašanji, v kakšnem jeziku se naj učijo naši slovenski otroci v ljudskih šolah. Vaši nasprotniki namreč trdijo, da se naj podučujejo v nemškem jeziku, vpijejo na slovenske rodoljube, ter jih skušajo očrniti proti Vam, ti pa tudi nimajo vselej časa, razodeti na tanko vsakemu prostemu kmetu, kako si mislijo te stvari, in iz katerih uzrokov imajo o tem drugih misli, kakor Nemci ali naši odpadniki, ki zasmehujejo vse, kar je Slovenskega.

Gotovo pa je to vprašanje silno važno za celo našo prihodnost. Vsaj mi vsi nič ne ljubimo na tem svetu tako srčno in iskreno, kakor svoje ljube otroke, vsaj se trudimo vsi in mučimo dosti manje zavoljo sebe, nego zavoljo otrok, katerih je nam Bog podaril, tedaj se tudi spodobi, da se o takem imenitnem vprašanji, kakor je odgoja in cela prihodnost naših otrok, ne čuje na kričanje v krčmah, niti na zabavljive šale kakega krivega prijatelja, nego da se z mirno besedo preiskuje, česar nam je treba in bi le želel, da bi vsak slovenski oča in mat